

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **M. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 2. srpna 2012, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. září 2013, č. j. 2 Ad 56/2012 - 81, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

II. Nejvyšší správní soud **vyzývá** žalovanou, aby **ve lhůtě jednoho měsíce** od doručení tohoto usnesení odstranila vady kasační stížnosti tak, že uvede, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána, a to v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje.

III. Nejvyšší správní soud **vyzývá** žalovanou, aby **ve lhůtě jednoho měsíce** od doručení tohoto usnesení předložila ke shora uvedené spisové značce úplný správní spis týkající se označené právní věci; spis necht' splňuje požadavky ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zejména soupis všech součástí včetně příloh s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 2 Ad 56/2012-81 ze dne 16. září 2013 bylo zrušeno rozhodnutí žalované o zvýšení starobního důchodu a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení s tím, že soud vzal za prokázanou dobu pojištění žalobkyně od 1. 1. 1996 do 15. 4. 1997, čímž je v dalším řízení žalovaná vázána.

[2] Proti citovanému rozsudku podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) 8. října 2013 blanketní kasační stížnost, již přislíbila sama dodatečně podrobně odůvodnit. V kasační stížnosti nicméně požádala o přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka uvedla, že pokud by Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil, dostala by se věc do stadia nového posouzení žaloby. Krajský soud by pak mohl, jsa vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, rozhodnout opačně než v prvním žalobním řízení, v důsledku čehož by došlo k „obživnutí“ původního rozhodnutí stěžovatelky. Důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu

by však nebylo zrušení v mezidobí vydaného nového rozhodnutí stěžovatelky. Nastala by tak situace, kdy by vedle sebe existovala dvě opačná rozhodnutí o téže věci. Výše nastíněný výsledek je podle názoru stěžovatelky zcela nežádoucí, neboť takovou situaci není možné existujícími procesními instituty prakticky řešit. Rozhodnutí o původní žalobě by pak dle stěžovatelky ztratilo smysl, což by vedlo k naplnění pojmu nenahraditelné újmy ve smyslu § 73 odst. 2 (sic!, stěžovatelka používá dikci tohoto ustanovení před novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony), ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Nutno připustit, že technickou chybou elektronické spisové služby byla kasační stížnost do systému Nejvyššího správního soudu stažena až se značnou prodlevou, dne 20. listopadu 2013. To však nic nemění na tom, že do dnešního dne stěžovatelka kasační stížnost podrobně nezdůvodnila, ač to sama ohlašovala.

[4] Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jak již dříve Nejvyšší správní soud ve své četné judikatuře konstatoval, poskytují soudy ve správním soudnictví primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce – účastníka správního řízení – před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí krajského soudu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tak budou nepochybně představitelné na straně žalovaného správního orgánu v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce.

[7] Do 31. prosince 2011 platilo, že podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musel žalobce, resp. stěžovatel, při žádosti o přiznání odkladného účinku prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu, která by mu vznikla výkonem nebo jinými právními následky rozhodnutí (příp. důvodnou obavu její hrozby). Ke změně došlo zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Toto je třeba mít na paměti při odkazování na rozsudky Nejvyššího správního soudu z doby před změnou právní úpravy. Podle nyní platného znění § 73 odst. 2 s. ř. s. zjišťuje Nejvyšší správní soud při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti splnění zákonných podmínek, tj. (1.) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a zároveň (2.) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, kasační stížnost zásadně odkladný účinek nemá. K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti takový účinek přiznat, musí stěžovatel v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012-32, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná

na www.nssoud.cz). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[9] V uvedeném případě však stěžovatelka toliko mechanicky opakuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku z řady jiných kasačních stížností adresovaných Nejvyššímu správnímu soudu. Stále přitom odkazuje na znění § 73 odst. 2 s. ř. s., které již téměř dva roky neplatí; přitom stěžovatelka byla na tuto skutečnost již Nejvyšším správním soudem upozorněna (viz usnesení 6 Ads 15/2013 a 6 Ads 18/2013 ze dne 10. dubna 2013). Vznik nepoměrně větší újmy nijak nekonkretizovala, blanketní kasační stížnost do dnešního dne ani podrobně nezdůvodnila, takže není zřejmé, jaké námitky proti napadenému rozsudku vznáší a v čem konkrétně by pro stěžovatelku byla uvedená újma ve výrazném nepoměru ve vztahu k újmě, která by odložením účinku napadených rozhodnutí mohla být způsobena třetím osobám.

[10] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka neunesla břemeno dostatečného tvrzení a břemeno důkazní. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně žalované, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám). Nebylo již tedy třeba zkoumat podmínky další, s nimiž by tato musela být naplněna kumulativně. Nejvyšší správní soud proto návrhu žalované na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nevyhověl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

II.

[11] Kasační stížnost stěžovatelky neobsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 37 odst. 3 a ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. Ohlášené dobrovolné podrobné zdůvodnění nebylo realizováno. Nejvyšší správní soud proto usnesením vyzývá stěžovatelku, aby v zákonem stanovené lhůtě uvedla, z jakého důvodu ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. byla kasační stížnost podána a takto uvedený důvod i blíže skutkově a právně konkretizovala.

[12] V souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud vyzývá stěžovatelku k předložení úplného správního spisu týkajícího se označené právní věci, a to ve lhůtě uvedené ve výroku tohoto usnesení. Je-li správní spis připojen ke spisu krajského soudu, Nejvyšší správní soud jej vyžádá spolu se soudním spisem.

III.

[13] Žalobkyni bude kasační stížnost zaslána k vyjádření až poté, co ji v souladu s výrokem II tohoto usnesení stěžovatelka podrobně odůvodní. Případně zastoupení žalobkyně v řízení o kasační stížnosti upravují ustanovení § 35 s. ř. s. Může být i v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, popř. jinou osobou, která vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních předpisů, týká-li se návrh oborů činnosti v nich uvedených, či jinou fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu. V takovém případě musí být Nejvyššímu správnímu soudu předložena plná moc k zastupování v řízení.

[14] Věc je u Nejvyššího správního soudu vedena pod spisovou značkou 6 Ads 85/2013 a v souladu s rozvrhem práce se věcí bude zabývat, projedná ji a rozhodne šestý senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Bohuslav Hnízdl, JUDr. Tomáš Langášek a Mgr. Eva Šonková. V případě dlouhodobé nepřítomnosti některého ze členů uvedeného senátu může být senát doplněn některým ze soudců čtvrtého senátu, kterými jsou JUDr. Dagmar Nygrínová,

JUDr. Jiří Palla a Mgr. Aleš Roztočil. Pokud dojde ke změně rozvrhu práce, jsou o těchto změnách aktuálně podávány informace na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz). Některé úkony v řízení před soudem mohou vykonávat též asistenti soudců [§ 29a jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz)].

[15] Má-li účastník řízení za to, že některý ze jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu je z projednávání této věci vyloučen pro svůj poměr k věci, k účastníkům, nebo k jejich zástupcům (§ 8 s. ř. s.), **lze namítnout jejich podjatost ve lhůtě jednoho týdne** od doručení tohoto usnesení. Pokud bude senát doplněn jiným soudcem, nebo vznikne-li důvod podjatosti až v průběhu řízení, počítá se tato lhůta od okamžiku, kdy účastník řízení důvod podjatosti zjistí. O námitce rozhodne jiný senát Nejvyššího správního soudu. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

[16] Veškeré písemnosti zasílejte k výše uvedené spisové značce na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. listopadu 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu